

Bruksela, 1 lipca 2026 r.
(OR. en, de, es, it, pt)

10669/26
PV CONS 40
AG 102
PARLNAT

PROJEKT PROTOKOŁU
RADA UNII EUROPEJSKIEJ
(Sprawy ogólne)
16 czerwca 2026 r.

1. Przyjęcie porządku obrad

Rada przyjęła porządek obrad zamieszczony w dok. 9939/1/26 REV 1.

2. Zatwierdzenie punktów A

a) Punkty nieustawodawcze

9940/1/26 REV 1

Rada przyjęła wszystkie punkty A wymienione we wskazanym powyżej dokumencie, w tym wszystkie przedłożone do przyjęcia dokumenty COR i REV do konkretnych wersji językowych.

b) Punkty ustawodawcze (obrazy otwarte dla publiczności zgodnie z art. 16 ust. 8 Traktatu o Unii Europejskiej)

9942/26

Sprawy gospodarcze i finansowe

1. Stanowisko Rady w sprawie PBK nr 1/2026: nadwyżka w 2025 r.

9917/26

Przyjęcie

9916/26 + ADD 1

Zatwierdzenie pisma

REV 2

Punkt zatwierdzony przez Coreper (część II) 10 czerwca 2026 r.

FIN

Rada przyjęła stanowisko Rady i zatwierdziła pismo. Punkt został omówiony na posiedzeniu jawnym.

Oświadczenie Rady do tego punktu przedstawiono w załączniku.

Obrady ustawodawcze

(Obrady otwarte dla publiczności zgodnie z art. 16 ust. 8 Traktatu o Unii Europejskiej)

3. Wieloletnie ramy finansowe (WRF) 2028–2034: schemat negocjacyjny

10058/26

Deбата orientacyjna

Rada przeprowadziła debatę orientacyjną.

4. Wieloletnie ramy finansowe (WRF) 2028–2034

- a) **Rozporządzenie ustanawiające Europejski Fundusz Spójności Gospodarczej, Społecznej i Terytorialnej, Rolnictwa i Obszarów Wiejskich, Rybołówstwa i Polityki Morskiej, Dobrobytu i Bezpieczeństwa na okres 2028–2034 („rozporządzenie w sprawie PPKR”)**

9807/1/26 REV 1 +
ADD 1-3
9808/26 + COR 1

Rada osiągnęła częściowe podejście ogólne w sprawie rozporządzenia ustanawiającego Europejski Fundusz Spójności Gospodarczej, Społecznej i Terytorialnej, Rolnictwa i Obszarów Wiejskich, Rybołówstwa i Polityki Morskiej, Dobrobytu i Bezpieczeństwa na okres 2028–2034.

Czechy, Hiszpania, Litwa, Malta, Słowacja, Szwecja, Węgry i Włochy przedstawiły oświadczenia, a Estonia, Litwa i Łotwa oraz Bułgaria, Republika Czeska, Rumunia i Węgry przedstawiły wspólne oświadczenia, zawarte w załączniku.

- b) **Rozporządzenie ustanawiające Europejski Fundusz Konkurencyjności (EFK), w tym program szczegółowy w zakresie badań naukowych i innowacji w dziedzinie obronności**

² 10489/26 + ADD 1
REV 1 + ADD 2
10491/26 + COR 1

Rada wypracowała częściowe podejście ogólne w sprawie rozporządzenia ustanawiającego Europejski Fundusz Konkurencyjności (EFK), w tym program szczegółowy w zakresie badań naukowych i innowacji w dziedzinie obronności.

Austria i Słowacja przedstawiły oświadczenia, a Estonia, Litwa, Łotwa i Polska oraz Bułgaria, Chorwacja, Republika Czeska, Słowenia i Węgry przedstawiły wspólne oświadczenia, zawarte w załączniku.

- c) **Rozporządzenie ustanawiające „Globalny wymiar Europy”**

10432/26 + ADD 1
10442/26

Częściowe podejście ogólne

Rada wypracowała częściowe podejście ogólne w sprawie rozporządzenia ustanawiającego „Globalny wymiar Europy”.

Bułgaria, Hiszpania i Portugalia przedstawiły oświadczenia zawarte w załączniku.

5. Zbiorcze pakiety legislacyjne dotyczące uproszczeń *Sprawozdanie z postępu prac*

9834/1/26 REV 1

Rada zapoznała się ze sprawozdaniem z postępu prac.

6. Sprawy różne

Brak.

Działania o charakterze nieustawodawczym

7. Przygotowania do posiedzenia Rady Europejskiej 18–19 czerwca 2026 r.
- a) Konkluzje 7875/26
Wymiana poglądów
- b) Wspólna deklaracja w sprawie priorytetów legislacyjnych UE na 2026 r. oraz plan działania „Jedna Europa, jeden rynek” 10395/26
Aktualna sytuacja
8. Europejski semestr w roku 2026: nota horyzontalna na temat zintegrowanych zaleceń dla poszczególnych krajów 9613/26
Zatwierdzenie
Przekazanie Radzie Europejskiej
9. **Osiemnastomiesięczny program Rady (1 lipca 2026 r. – 31 grudnia 2027 r.)** 10392/26
Zatwierdzenie
- Rada zatwierdziła osiemnastomiesięczny program Rady na okres od 1 lipca 2026 r. do 31 grudnia 2027 r.
10. Wartości Unii na Węgrzech: uzasadniony wniosek (art. 7 ust. 1 TUE) 12266/1/18 REV 1 + REV 1 COR 1
Aktualna sytuacja
11. Sprawy różne
- a) Rozszerzenie 10558/26
Informacje przekazane przez Francję i Niemcy

-
- Pierwsze czytanie
- Specjalna procedura ustawodawcza
- Debata jawna (art. 8 ust. 3 regulaminu wewnętrznego Rady)
- Ograniczony skład
- Punkt dotyczący wniosku Komisji

OŚWIADCZENIA DO USTAWODAWCZYCH PUNKTÓW A PRZEDSTAWIONYCH

W DOK. 9942/26

Ad pkt 1

w wykazie

punktów A:

Stanowisko Rady w sprawie PBK nr 1/2026: nadwyżka w 2025 r.

Przyjęcie

Zatwierdzenie pisma

OŚWIADCZENIE RADY

„Rada odnotowuje, że przedstawiając obliczenie finansowania budżetu [według kategorii zasobów własnych i według państw członkowskich], Komisja obniżyła poziom szczegółowości i przejrzystości, pomijając obliczenie »wkładu krajowego«.

Zaprzestanie przekazywania informacji na temat łącznych transferów bieżących dokonywanych przez sektor instytucji rządowych i samorządowych każdego państwa członkowskiego na rzecz instytucji Unii Europejskiej, tj. danych liczbowych, które podlegają regularnym korektom ze względu na to, że ich podstawą są zagregowane dane statystyczne, stanowi naruszenie unijnych standardów sprawozdawczości finansowej ustanowionych co najmniej od roku budżetowego 2007, a także pozbawia zainteresowane strony standardowego punktu odniesienia, ograniczając tym samym możliwość przeprowadzenia rzetelnej analizy wkładów wnoszonych do budżetu UE.

Rada zwraca się do Komisji o ponowne włączenie obliczenia »wkładu krajowego« do przyszłych projektów budżetów i projektów budżetów korygujących.

Przyjęcie niniejszego stanowiska w sprawie projektu budżetu korygującego nr 1/2026 pozostaje bez uszczerbku dla przyszłych lub toczących się obrad ustawodawczych, na które może mieć wpływ pojęcie »wkładów krajowych«.

Wieloletnie ramy finansowe 2028–2034

Ad pkt 4 lit. a)

w wykazie

punktów B:

- a) Rozporządzenie ustanawiające Europejski Fundusz Spójności Gospodarczej, Społecznej i Terytorialnej, Rolnictwa i Obszarów Wiejskich, Rybołówstwa i Polityki Morskiej, Dobrobytu i Bezpieczeństwa na okres 2028–2034 („rozporządzenie w sprawie PPKR”)

Częściowe podejście ogólne

OŚWIADCZENIE REPUBLIKI CZESKIEJ

„Republika Czeska uważa, że ważne jest wypracowanie częściowego podejścia ogólnego do wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie planów partnerstwa krajowego i regionalnego (PPKR), aby umożliwić postępy na kolejnych etapach negocjacji.

Republika Czeska docenia wysiłki prezydencji i zmiany wprowadzone do tekstu kompromisowego. Jednocześnie pragnie podkreślić, że na kolejnych etapach negocjacji nie należy pomijać niektórych elementów tekstu.

W szczególności niektóre części PPKR, w tym załączniki do nich, mają wysoce techniczny charakter i nie zawsze można było je szczegółowo omówić. Republika Czeska ma zatem nadzieję, że wszelkie niespójności, które mogą pojawić się na późniejszym etapie – zarówno podczas negocjacji, jak i podczas przygotowywania planu – zostaną należycie uwzględnione na kolejnych etapach procesu legislacyjnego. Dotyczy to w szczególności kwestii wynikających z pominięć lub elementów, które mogły nie zostać w pełni uwzględnione na etapie intensywnych prac prowadzących do przedstawienia częściowego podejścia ogólnego.

Dotyczy to w szczególności przepisów związanych ze wspólną polityką rolną (WPR). Dyskusje na temat sektorowych wniosków ustawodawczych dotyczących WPR i wspólnej organizacji rynków będą kontynuowane w Radzie podczas nadchodzącej prezydencji irlandzkiej i oczekuje się dalszych prac nad stanowiskiem Rady w sprawie obu tekstów. Biorąc pod uwagę, że nie wszystkie odpowiednie przepisy dotyczące rolnictwa zostały przeniesione z rozporządzenia w sprawie PPKR do rozporządzenia w sprawie WPR i rozporządzenia w sprawie wspólnej organizacji rynków, szczególnie ważne jest podkreślenie, że częściowe podejście ogólne dotyczące PPKR nie może przesądzać o pracach Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa i jej organów przygotowawczych nad tymi dwoma rozporządzeniami. Szczególnie konieczne będzie umożliwienie przyszłej dyskusji na temat odpowiedniego okresu przejściowego w przypadku WPR.

Ogólnie rzecz biorąc, Republika Czeska podtrzymuje swoje zobowiązanie do konstruktywnego podejścia do negocjacji w sprawie wieloletnich ram finansowych (WRF) i powiązanych wniosków ustawodawczych z myślą o osiągnięciu wyważonego i terminowego porozumienia. W tym kontekście i aby pomóc w poczynieniu postępów w pracach, Republika Czeska popiera częściowe podejście ogólne jako część szerszego pakietu”.

OŚWIADCZENIE WĘGIER

„Węgry uważają, że kompromisowy tekst rozporządzenia w sprawie PPKR nie odzwierciedla w wystarczającym stopniu rzeczywistego i praktycznego ryzyka, iż plany PKR mogą znacznie opóźnić rozpoczęcie wdrażania funduszy zaplanowanych w poszczególnych rozdziałach, ani nie przewiduje odpowiednich mechanizmów elastyczności na poziomie rozdziałów w celu przeciwdziałania temu ryzyku.

W związku z tym tekst nie zapewnia w dostatecznym stopniu realizacji celu określonego w konkluzjach Rady Europejskiej, czyli potrzeby zapewnienia, aby finansowanie UE docierało do beneficjentów nieprzerwanie od stycznia 2028 r.”.

OŚWIADCZENIE WŁOCH

„Włochy dziękują prezydencji cypryjskiej w Radzie UE za intensywną pracę i, w świetle znacznych postępów poczynionych w trakcie negocjacji, akceptują częściowe podejście ogólne dotyczące rozporządzenia.

W szczególności Włochy z zadowoleniem przyjmują: większe wyeksponowanie wspólnej polityki rolnej i przeniesienie niektórych kluczowych przepisów dotyczących WPR z rozporządzenia w sprawie planów do odpowiednich aktów sektorowych; usprawnienia wprowadzone w zarządzaniu planami, które mają jak najlepiej zapewnić ciągłość obecnych struktur; elastyczność w odniesieniu do struktury instytucjonalnej państw członkowskich; większe wyeksponowanie wspólnej polityki rybołówstwa, co wymaga jednak dalszych wysiłków w zakresie przydziału zasobów; postępy osiągnięte w zapewnianiu uproszczenia i wdrażania przy utrzymaniu ciągłości z bieżącym programowaniem, a także wprowadzenie szczegółowych poziomów współfinansowania w przypadku funduszy HOME.

Włochy z zadowoleniem przyjmują również kompromis osiągnięty w sprawie warunkowości związanej z praworządnością i prawami podstawowymi. Powiązane ramy regulacyjne opierają się teraz na bardziej spójnym i zrównoważonym podejściu, na zasadach pewności prawa i proporcjonalności oraz na odpowiednim zaangażowaniu państw członkowskich.

Elementy te stanowią istotną poprawę w porównaniu z pierwotnym wnioskiem Komisji i odzwierciedlają pewne priorytety, które Włochy konsekwentnie wspierały w trakcie negocjacji.

Jednocześnie Włochy pragną powtórzyć swoje zastrzeżenia dotyczące niewystarczających zabezpieczeń przewidzianych w przypadku polityki spójności, które nie zachowują odpowiednio jej szczególnego charakteru i celów. Włochy podkreślają, że polityka spójności – jako podstawowa polityka zapisana w traktatach UE – wymaga silniejszych zabezpieczeń i większych zasobów, po to, aby zachować swój wymiar terytorialny i długoterminową przewidywalność.

Włochy mają nadzieję, że obawy te zostaną uwzględnione w toku procesu legislacyjnego”.

OŚWIADCZENIE LITWY

„Pomimo postępów osiągniętych do tej pory w pracach nad wnioskiem dotyczącym PPKR zasada »nic nie jest uzgodnione, dopóki wszystko nie jest uzgodnione« jest nadal aktualna, a Litwa chciałaby zwrócić uwagę na kilka ważnych nierozstrzygniętych kwestii.

W najnowszej wersji rozporządzenia w sprawie PPKR znaczną liczbę przepisów związanych z WPR umieszczono w nawiasach. W rezultacie obecnie uzgodniona treść pozostaje ograniczona, a istotne elementy, takie jak finansowanie, ogólny wkład UE, kluczowe załączniki i inne istotne przepisy, zostały zasadniczo przesunięte do przyszłych negocjacji. Ponadto częściowego podejścia ogólnego nie można interpretować jako zgody na proponowaną strukturę WRF.

Budzi to również szersze obawy co do integralności WPR w ramach PPKR. WPR nie powinna być traktowana jedynie jako jeden z elementów horyzontalnego instrumentu planowania i finansowania. Jej cele szczegółowe, model realizacji, system kontroli i chroniona logika finansowania muszą pozostać wyraźnie identyfikowalne i prawnie zabezpieczone w ramach ogólnej architektury.

Ponadto nierozwiązanych pozostaje kilka kwestii związanych z WPR, takich jak rozszerzenie modelu realizacji opartego na wynikach na interwencje inwestycyjne w ramach WPR, poziom stawek korekt finansowych, elastyczność w dostosowywaniu wartości docelowych, umieszczenie przetwarzania żywności poza wykazem wyodrębnionych interwencji w ramach WPR.

Biorąc pod uwagę te nierozwiązane kwestie, jesteśmy nadal zaniepokojeni faktem, że kluczowe elementy struktury i ram wdrażania WPR nie są jeszcze wystarczająco zagwarantowane. W związku z tym Litwa uważa, że obawy te należy odpowiednio uwzględnić podczas nadchodzących negocjacji”.

OŚWIADCZENIE MALTY

„Malta docenia znaczne wysiłki prezydencji cypryjskiej oraz postępy osiągnięte w dyskusjach na temat rozporządzenia w sprawie PPKR.

Malta jest jednak nadal zaniepokojona faktem, że proponowane ramy wdrażania nie zachowują wyraźnie konkretnego wariantu wdrażania opartego na kosztach rzeczywistych, obok opartego na wynikach i uproszczonego podejścia do kosztów.

Malta uważa, że model oparty przede wszystkim na szacunkowych kosztach i kamieniach milowych może stwarzać poważne wyzwania w zakresie budżetu, zarządzania i rozliczalności, zwłaszcza gdy odpowiedzialność za wdrażanie i ryzyko finansowe koncentruje się na szczeblu centralnym, co powinno być starannie uwzględnione przy opracowywaniu długoterminowych ram.

Malta utrzymuje zatem, że przyszłe ramy powinny zachować rzeczywisty wybór między modelami wdrażania, w tym wyraźną opcję opartą na kosztach rzeczywistych obok podejścia opartego na wynikach i podejścia opartego na kosztach uproszczonych.

Malta uważa ponadto, że biorąc pod uwagę, iż odpowiedzialność za wdrażanie i ryzyko finansowe spoczywa na państwie członkowskim, stosowanie zasad warunkowości na podstawie rozporządzenia – w szczególności w przypadku gdy opierają się one na sprawozdaniach, ocenach lub podobnych instrumentach, które mogą powodować konsekwencje finansowe lub związane z wdrażaniem – musi opierać się na przejrzystych, obiektywnych i weryfikowalnych kryteriach oraz być stosowane w sposób zapewniający pewność prawa, proporcjonalność, przejrzystość i równe traktowanie.

Malta podkreśla, że zasada, zgodnie z którą nic nie jest uzgodnione, dopóki wszystko nie jest uzgodnione, pozostaje w pełni obowiązująca. Malta zastrzega sobie prawo do ponownego rozważenia tej kwestii w kontekście przyszłych negocjacji w sprawie rozporządzenia oraz w kontekście szerszych dyskusji na temat wieloletnich ram finansowych”.

OŚWIADCZENIE REPUBLIKI SŁOWACKIEJ

„Uznając postępy osiągnięte w zakresie projektu rozporządzenia w sprawie PPKR, Słowacja popiera dalsze wysiłki na rzecz ustanowienia prostszych, realistycznych i wykonalnych zasad na przyszły okres programowania niosących ogólnie pozytywne zmiany regionom i obywatelom.

Podzielamy wspólny cel wszystkich państw członkowskich, jakim jest zapewnienie terminowej realizacji planów partnerstwa krajowego i regionalnego. W tym kontekście Słowacja rozpoczęła już przygotowania krajowe w duchu partnerstwa, współpracy i konstruktywnego zaangażowania.

Biorąc pod uwagę znaczenie rozporządzenia w sprawie PPKR, które łączy kilka polityk i instrumentów opartych na Traktacie, Słowacja nadal opowiada się za większą jasnością, spójnością i zgodnością z przepisami sektorowymi i ramami wykonania. Naszym kluczowym priorytetem pozostaje zapewnienie pewności prawa, przewidywalności i jasnych przepisów wykonawczych.

Wniosek stanowi zasadniczą zmianę w modelu realizacji i może przyczynić się do modernizacji polityki spójności. Aby osiągnąć ten cel, transformacja ta musi również zapewnić beneficjentom rzeczywiste uproszczenia. Jeżeli chodzi o ramy wykonania, Słowacja popiera podejście zorientowane na wyniki, pod warunkiem zapewnienia państwom członkowskim większej elastyczności przy jednoczesnym zmniejszeniu obciążeń administracyjnych. Jednocześnie ramy realizacji powinny umożliwiać stosowanie w należycie uzasadnionych przypadkach najodpowiedniejszych metod wdrażania, w tym modelu kosztów rzeczywistych. Ponadto opowiadamy się za usunięciem niespójności dotyczących obowiązków w zakresie weryfikacji spoczywających na organach odpowiedzialnych za plan, co wraz z szeroką definicją poważnej niezgodności stwarza niepewność co do zakresu kontroli i audytów oraz grozi osłabieniem jasności ogólnych ram kontroli.

Słowacja w pełni przestrzega zasad praworządności i Karty praw podstawowych oraz podtrzymuje swoje zobowiązanie do ich spójnego i obiektywnego stosowania. Słowacja uważa, że aby jeszcze bardziej zwiększyć pewność prawa, przewidywalność, obiektywizm i proporcjonalność, konieczne są dodatkowe prace w celu określenia wiarygodnych źródeł, metod oceny i bezpośredniego związku między naruszeniem a należyтым zarządzaniem finansami lub interesami finansowymi Unii. Powinno to obejmować silny wymiar zapobiegawczy wraz ze zwiększonym naciskiem na dialog w celu zaradzenia niedociągnięciom, a także ściśle stosowanie zasady proporcjonalności.

Szczególną uwagę należy zwrócić na zapewnienie pewności i przewidywalności prawa w okresie przejściowym między okresami programowania wspólnej polityki rolnej. Z perspektywy Słowacji należy dalej zajmować się tym i innymi ważnymi elementami WPR, w tym propozycją dotyczącą degresywności i górnych limitów płatności. Należy zatem określić odpowiednie podejście, które odzwierciedla różne struktury gospodarstw rolnych w całej UE i gwarantuje ciągłość wsparcia, zwłaszcza w odniesieniu do płatności bezpośrednich, które nadal mają zasadnicze znaczenie dla utrzymania rentowności, odporności i konkurencyjności europejskich i słowackich rolników.

W tym względzie Słowacja podkreśla znaczenie utrzymania niezbędnej przestrzeni legislacyjnej w celu zapewnienia, by ostateczna struktura ogólnych ram pozostała funkcjonalna, wewnętrznie spójna i by pozwalała na realizację założonych celów w praktyce”.

OŚWIADCZENIE HISZPANII

„Oświadczenie Hiszpanii

w sprawie częściowego podejścia ogólnego dotyczącego rozporządzenia ustanawiającego Europejski Fundusz Spójności Gospodarczej, Społecznej i Terytorialnej, Rolnictwa i Obszarów Wiejskich, Rybołówstwa i Polityki Morskiej, Dobrobytu i Bezpieczeństwa na lata 2028–2034 (»rozporządzenie w sprawie PPKR«)

Rada do Spraw Ogólnych, 16 czerwca 2026 r.

Hiszpania docenia przeprowadzone w ostatnich miesiącach przez prezydencję cypryjską prace nad wnioskiem dotyczącym rozporządzenia w sprawie planów partnerstwa krajowego i regionalnego, i dostrzega postępy w różnych kwestiach związanych z tym dossier. Pragniemy również podziękować Komisji za dostarczenie informacji i zorganizowanie seminariów technicznych, by wyjaśnić konkretne elementy tekstu.

Potwierdzamy nasze zobowiązanie do dalszej aktywnej współpracy z prezydencją cypryjską i irlandzką oraz nasze zdecydowane dążenie do przewyciężenia przed końcem roku trudności związanych z tym wnioskiem.

Hiszpania nie może jednak poprzeć proponowanego tekstu rozporządzenia w sprawie planów partnerstwa krajowego i regionalnego.

Hiszpania jest zdecydowanie i bezsprzecznie zaangażowana w projekt integracji europejskiej oraz we właściwą realizację swoich polityk i priorytetów. Uważamy natomiast, że skuteczne wdrożenie wniosku dotyczącego jednolitego funduszu w ramach planów partnerstwa krajowego i regionalnego stwarza trudności strukturalne, polityczne, techniczne i związane z zarządzaniem.

Na tym etapie nie rozstrzygnięto kwestii związanych z wdrażaniem i praktycznymi aspektami wniosku.

Wszelkie zmiany w zarządzaniu w obszarze spójności i WPR, jako podstawowych zasad chronionych Traktatami, muszą być zgodne z równowagą terytorialną, która określa Unię. Propozycja planów partnerstwa krajowego i regionalnego podważa te zasady i nie nadaje priorytetu ani nie gwarantuje roli regionów ani dążenia do ich zrównoważonego rozwoju.

Wniosek dotyczący planów partnerstwa krajowego i regionalnego zaciera specyfikę i cel różnych polityk wspólnotowych, łącząc fundamentalnie niejednorodne priorytety inwestycyjne w jeden model programowania i zarządzania oraz formułując je według tych samych zasad projektowania i wdrażania.

Ponadto przedstawiony model budzi poważne wątpliwości co do swojej praktycznej wykonalności, gdyż ignoruje instytucjonalne, konstytucyjne i administracyjne realia państw członkowskich. Europa korzysta ze zróżnicowanych systemów zarządzania budżetem i procedur budżetowych, ale zawsze opiera je na rzeczywistych, weryfikowalnych i kontrolowanych wydatkach.

Wniosek Komisji nie stanowi uproszczenia, lecz nakłada dodatkowe obciążenie administracyjne wynikające z równoległego systemu kamieni milowych i wartości docelowych, których skuteczność nie została wykazana. Powoduje to niepewność prawa i niepewność finansową, co utrudnia przeprogramowanie i szkodzi regionom o mniejszych zasobach, a tym samym podstawie polityki spójności.

We wniosku brakuje jasności co do roli regionów i ich stopnia autonomii politycznej, administracyjnej i finansowej w modelu, który odbiega od tradycyjnego podziału stosowanego w poprzednich okresach. Kwestia ta jest jeszcze bardziej złożona w tych państwach, w których regiony wykonują, na mocy mandatu konstytucyjnego, podstawowe kompetencje w zakresie planowania i wdrażania polityki publicznej oraz zarządzania nią w sposób autonomiczny.

Hiszpania nie może zgodzić się z propozycją rozmycia kompetencji naszych regionów. Zarówno w administracji centralnej, jak i we wspólnotach autonomicznych istnieje jednomyślna i wspólna obawa co do rzeczywistych skutków takiego modelu.

W rezultacie model ten może powodować złożoność, niepewność i większe trudności we wdrażaniu dla państw członkowskich.

Jeżeli chodzi o wspólną politykę rolną (WPR), jesteśmy zaniepokojeni zarówno proponowanymi poziomami finansowania, jak i przewidywanym modelem zarządzania;

w szczególności możliwością uwzględnienia nowych interwencji, takich jak inwestycje w przetwarzanie i wprowadzanie do obrotu produktów rolno-spożywczych oraz inwestycje w leśnictwo lub nawadnianie, które mają być finansowane z rezerw lub funduszy wyodrębnionych w budżecie WPR dużo niższym od obecnego.

Mamy również poważne zastrzeżenia do wniosku dotyczącego środków przejściowych, które mają zapewnić ciągłość płatności, oraz do mechanizmu UE, w ramach którego rolnicy i hodowcy bydła byliby wykluczeni zarówno z funduszu, jak i z rezerwy na wypadek kryzysów wynikających z klęsk żywiołowych, co jest kwestią o dużym znaczeniu dla sektora rolnego.

Jesteśmy zdania, że wszystkie powiązane kwestie techniczne WPR zawarte w rozporządzeniu dotyczącym planów powinny w każdym przypadku być omawiane równolegle z pozostałymi przepisami dotyczącymi WPR.

Hiszpania będzie nadal aktywnie i konstruktywnie pracować nad wnioskiem, który byłby ambitny pod względem celów, ale miałby również zastosowanie w praktyce, a jego ważnym celem byłoby wypracowanie modelu zapewniającego rolę regionów i działającego na rzecz wszystkich państw członkowskich”.

OŚWIADCZENIE SZWECJI

„Szwecja z zadowoleniem przyjmuje bardziej zdecydowane powiązanie z europejskim semestrem i z zaleceniami dla poszczególnych krajów w tej części rozporządzenia. Szwecja akceptuje częściowe podejście ogólne, ale podtrzymuje sprzeciw wobec sformułowania zawartego w ZAŁĄCZNIKU VI lit. b). Szwecja rozumie, że słowa »w tym« oznaczają, iż można przydzielać środki finansowe na przeciwdziałanie deprywacji materialnej poprzez udzielanie pomocy żywnościowej lub podstawowej pomocy materialnej osobom najbardziej potrzebującym, ale że deprywacji materialnej można w równym stopniu przeciwdziałać za pomocą środków towarzyszących”.

WSPÓLNE OŚWIADCZENIE ESTONII, LITWY I ŁOTWY

„Estonia, Litwa i Łotwa doceniają postępy osiągnięte podczas negocjacji w sprawie pakietu dotyczącego wieloletnich ram finansowych. Jesteśmy w pełni zdecydowani wspierać prace prezydencji cypryjskiej i irlandzkiej na rzecz osiągnięcia porozumienia jeszcze w tym roku.

Jednak wciąż utrzymują się poważne wątpliwości co do zakresu, w którym proponowane ramy odzwierciedlają wyzwania stojące przed wschodnimi regionami przygranicznymi Unii Europejskiej, w szczególności graniczącymi z Rosją i Białorusią.

18 lutego 2026 r. Komisja przyjęła komunikat »Silne regiony na rzecz bezpiecznej Europy«, w którym uznała, że regiony NUTS2 graniczące z Rosją, Białorusią i Ukrainą stoją w obliczu szczególnych wyzwań związanych z bezpieczeństwem, gospodarką i demografią wynikających z rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie, zagrożeń hybrydowych i zasadniczo zmienionego otoczenia geopolitycznego, i w którym stwierdza, że »wpływ pogarszającej się sytuacji w zakresie bezpieczeństwa i zwiększonego ryzyka konwencjonalnych działań wojskowych najbardziej odczuwają regiony na granicy zewnętrznej z Rosją i Białorusią«. Podejmowanie tych wyzwań odbywa się kosztem długoterminowych inwestycji w konkurencyjność, innowacje, dobrostan społeczny i zrównoważony rozwój społeczno-gospodarczy. W komunikacie słusznie zwrócono uwagę, że wzmocnienie odporności i dobrobytu tych regionów jest inwestycją strategiczną w bezpieczeństwo i stabilność Europy.

Choć odniesienia do komunikatu i wyzwań, przed którymi stoją wschodnie regiony przygraniczne, pojawiły się kilku wnioskach ustawodawczych, odpowiednie przepisy nie odzwierciedlają jeszcze w dostatecznym stopniu skali, trwałości i wyjątkowego charakteru tych wyzwań.

Potrzeby i uwarunkowania wschodnich regionów przygranicznych są wyjątkowe, a wyzwania, przed którymi stoją wschodnie regiony przygraniczne w Estonii, Litwie i Łotwie, wykraczają poza to, co można rozsądnie rozwiązać wyłącznie za pomocą budżetów krajowych. Regiony te muszą radzić sobie z rosnącymi kosztami bezpieczeństwa, odporności i gotowości oraz oddziaływaniem na ludność, a równocześnie chronić swoją żywotność gospodarczą, spójność społeczną i długoterminowe perspektywy rozwojowe. Bez bardziej zdecydowanej reakcji presja ta grozi pogłębieniem dysproporcji terytorialnych oraz osłabieniem atrakcyjności i konkurencyjności regionów położonych na zewnętrznej granicy Unii. W tym kontekście bardzo ważne jest odpowiednie łagodzenie tych wyzwań.

Dlatego podtrzymujemy stanowisko, że regiony graniczące z Rosją i Białorusią powinny być bardziej widoczne w przyszłych ramach legislacyjnych, czemu powinno towarzyszyć dodatkowe wsparcie na szczeblu UE i odpowiednie wsparcie budżetowe w kontekście wieloletnich ram finansowych. Ramy, które uwzględniają te wyzwania, ale nie zapewniają współmiernej reakcji, mogą nie umożliwić realizacji celów strategicznych Unii.

Państwa bałtyckie pozostają jednymi z państw członkowskich, które mają otrzymać najniższe proponowane wyodrębnione kwoty na hektar. Biorąc pod uwagę wyzwania i dodatkowe potrzeby inwestycyjne związane ze wzmacnianiem bezpieczeństwa i odporności wschodnich regionów przygranicznych UE, dla zapewnienia bezpieczeństwa żywnościowego i odporności naszych regionów ważna pozostaje dalsza zewnętrzna konwergencja płatności bezpośrednich. Należy odpowiednio zająć się tą kwestią.

Z tych powodów Estonia, Litwa i Łotwa uważają, że potrzebne są dalsze prace w celu zapewnienia, aby kolejne wieloletnie ramy finansowe stanowiły bardziej wyważoną i wiarygodną odpowiedź na realia, z którymi mierzą się regiony graniczące z Rosją i Białorusią”.

WSPÓLNE OŚWIADCZENIE WĘGIER, BUŁGARII, REPUBLIKI CZESKIEJ I RUMUNII

„Węgry, Bułgaria, Republika Czeska i Rumunia doceniają prace przeprowadzone przez prezydencję cypryjską nad rozporządzeniem w sprawie PPKR.

Węgry, Bułgaria, Republika Czeska i Rumunia uważają, że pomimo osiągnięcia częściowego podejścia ogólnego dotyczącego rozporządzenia w sprawie PPKR zasada »nic nie jest uzgodnione, dopóki wszystko nie jest uzgodnione« pozostaje w mocy, zwłaszcza ze względu na fakt, że rozporządzenie w sprawie PPKR ma oczywiste i silne powiązania między innymi z rozporządzeniami w sprawie WPR po 2027 r., w przypadku których przyjęcie podejścia ogólnego będzie wymagało więcej czasu i zostanie osiągnięte później.

W związku z tym Węgry, Bułgaria, Republika Czeska i Rumunia podkreślają, że przyszłe zatwierdzenie podejścia ogólnego dotyczącego rozporządzeń w sprawie WPR może wymagać zmian w artykułach rozporządzenia w sprawie PPKR dotyczących WPR i zastrzegają sobie prawo do zainicjowania takich zmian”.

Ad pkt 4 lit. b) w wykazie punktów B:

Wieloletnie ramy finansowe 2028–2034

- b) Rozporządzenie ustanawiające Europejski Fundusz Konkurencyjności (EFK), w tym program szczegółowy w zakresie badań naukowych i innowacji w dziedzinie obronności
Częściowe podejście ogólne

OŚWIADCZENIE AUSTRII

„Austria uznaje, że wybór koszyka energetycznego należy do kompetencji krajowych i leży w gestii każdego państwa. Austria jest jednak zdania, że energia jądrowa nie jest zrównoważoną, ekonomicznie opłacalną ani bezpieczną technologią dla przyszłości Europy. Zdaniem Austrii środki z budżetu Unii nie powinny być wykorzystywane na inwestycje w zakresie wykorzystywania energii jądrowej, w tym w celu budowy nowych elektrowni jądrowych, wydłużania okresu eksploatacji istniejących elektrowni lub likwidacji obiektów jądrowych.

Austria chce dalej prowadzić negocjacje i popiera częściowe podejście ogólne w sprawie Europejskiego Funduszu Konkurencyjności (EFK) przy założeniu, że fundusz ten nie będzie wspierać ani finansować budowy ani likwidacji elektrowni jądrowych”.

OŚWIADCZENIE SŁOWACJI

„Słowacja w pełni popiera cele Europejskiego Funduszu Konkurencyjności polegające na wykorzystaniu znaczenia europejskich badań naukowych i innowacji do wzmocnienia konkurencyjności przemysłu europejskiego. W tym względzie Europejski Fundusz Konkurencyjności jest jednym z kluczowych instrumentów na następny okres programowania. Słowacja uznaje również postępy osiągnięte w trakcie negocjacji i popiera stałe wysiłki na rzecz opracowania prostszych, realistycznych i wykonalnych zasad, które mogą przynieść pozytywne zmiany w całej Unii, zapewniając, aby Fundusz przyczyniał się do konkurencyjności w prawdziwie europejski i inkluzywny sposób.

Słowacja zgadza się, że doskonałość musi pozostać podstawową zasadą Funduszu. Doskonałość należy jednak uzupełnić kryteriami i zabezpieczeniami, które zapewniają szeroki udział, promują rozpowszechnianie doskonałości w całej Unii oraz wspierają rozwój zróżnicowanych i odpornych europejskich łańcuchów wartości. Słowacja jest nadal zaniepokojona faktem, że obecny tekst nie uwzględnia w wystarczającym stopniu inkluzywnego dostępu do możliwości finansowania dla przedsiębiorstw ze wszystkich państw członkowskich ani nie zapewnia wystarczających ram do wykorzystania pełnego potencjału innowacyjnego, wiedzy fachowej i zdolności produkcyjnych Europy. Bez jaśniejszych przepisów w tym zakresie istnieje ryzyko, że Fundusz przyniesie korzyści przede wszystkim już ugruntowanym ekosystemom i jeszcze bardziej pogłębi różnice w konkurencyjności między różnymi państwami członkowskimi. Należy zatem dalej wzmacniać równowagę między doskonałością, konkurencyjnością i szerokim uczestnictwem.

Słowacja uznaje potrzebę przyspieszenia negocjacji w sprawie wniosku z myślą o jego terminowym przyjęciu wraz z Parlamentem Europejskim. Słowacja jest gotowa nadal konstruktywnie angażować się w kolejne etapy procesu legislacyjnego, by osiągnąć bardziej zrównoważony, inkluzywny i skuteczny Europejski Fundusz Konkurencyjności”.

WSPÓLNE OŚWIADCZENIE ESTONII, LITWY, ŁOTWY I POLSKI

„Popieramy cele Europejskiego Funduszu Konkurencyjności (EFK), mające prowadzić do wzmocnienia odporności, bezpieczeństwa i konkurencyjności w całej Unii. Jednocześnie uważamy, że fundusz ten powinien być odpowiednio przygotowany, by reagować na ciągle zmieniającą się sytuację gospodarczą i w zakresie bezpieczeństwa w Unii.

Kontekst geopolityczny, w szczególności prowadzona przez Rosję pełnoskalowa wojna napastnicza przeciwko Ukrainie oraz nieustające ataki hybrydowe w różnych miejscach w Unii, pokazały, że sieci energetyczne i łączności stanowią zasadnicze elementy europejskiej struktury konkurencyjności i bezpieczeństwa. Niedawne incydenty, zwłaszcza w państwach członkowskich na wschodniej granicy Unii, wskazały również wrażliwe części infrastruktury krytycznej i krytycznych łańcuchów dostaw, podkreślając potrzebę zwiększenia europejskiego wsparcia na rzecz gotowości, zdolności do odbudowy i rezerw strategicznych. Szerzej rzecz ujmując, pogarszające się środowisko bezpieczeństwa wpływa także na odporność gospodarczą i konkurencyjność, gdyż wzrasta ryzyko inwestycyjne i koszty finansowe, a obniża się perspektywa wzrostu w regionach najbardziej narażonych na zagrożenia wojskowe i dla bezpieczeństwa, jak podkreślono w komunikacie Komisji w sprawie wschodnich regionów UE graniczących z Rosją, Białorusią i Ukrainą (COM (2026) 82) i należyte odnotowano w konkluzjach Rady Europejskiej z 19 marca 2026 r.

W związku z tym uważamy za istotne, by ramy EFK:

1. zapewniały jaśniejsze i bardziej operacyjne określenie infrastruktury krytycznej;
2. odpowiednio odzwierciedlały – w części operacyjnej rozporządzenia – nieoptymalne sytuacje inwestycyjne związane z ciągłymi zagrożeniami geopolitycznymi, w szczególności w regionach na wschodniej granicy UE, które mierzą się ze strukturalnie wyższymi premiami z tytułu ryzyka i gorszymi warunkami do inwestowania;
3. zapewniały właściwe uznanie regionom narażonym na długoterminową presję geopolityczną, w tym regionom wzdłuż wschodniej granicy UE, podobnie jak innym terytoriom strukturalnie znajdującym się w niekorzystnej sytuacji.

W świetle powyższego na obecnym etapie możemy poprzeć częściowe podejście ogólne dotyczące EFK, oczekując jednak, że wyżej wymienione kluczowe elementy zostaną należycie uwzględnione w ostatecznym tekście kompromisowym”.

WSPÓLNE OŚWIADCZENIE BULGARII, CHORWACJI, REPUBLIKI CZESKIEJ, SŁOWENII I WĘGIER

„Bułgaria, Chorwacja, Republika Czeska, Słowenia i Węgry uznają znaczenie wzmocnienia konkurencyjności europejskiego przemysłu, badań naukowych i innowacji oraz z zadowoleniem przyjmują cele wniosku ustanawiającego Europejski Fundusz Konkurencyjności (EFK).

Jednocześnie Bułgaria, Chorwacja, Republika Czeska, Słowenia i Węgry uważają, że obecny projekt rozporządzenia nie zapewnia jeszcze wystarczającej przewidywalności w odniesieniu do mechanizmów, które zapewniłyby skuteczną realizację wizji mobilizacji i łączenia uzupełniających się zdolności, infrastruktury, wiedzy fachowej i ekosystemów innowacji we wszystkich państwach członkowskich, umożliwiając tym samym Unii pełne wykorzystanie jej wspólnego potencjału.

Niemniej jednak Bułgaria, Chorwacja, Republika Czeska, Słowenia i Węgry uznają potrzebę przyspieszenia negocjacji w sprawie EFK z myślą o jego terminowym przyjęciu wraz z Parlamentem Europejskim i w związku z tym popierają częściowe podejście ogólne jako ważny krok w tym procesie. Poparcie to udzielane jest przy założeniu, że dalsze prace nad warunkami wdrażania Funduszu będą kontynuowane na kolejnych etapach negocjacji”.

OŚWIADCZENIE BULGARII

„Republika Bułgarii przywiązuje wielką wagę do propagowania i ochrony praw człowieka. Nasze państwo jest i pozostanie wierne swoim zobowiązaniom w zakresie praw człowieka.

Jednocześnie, bez uszczerbku dla swojego poparcia dla kompromisowego tekstu częściowego podejścia ogólnego, Bułgaria potwierdza swoje stanowisko krajowe w odniesieniu do niektórych elementów zawartych w proponowanym rozporządzeniu ustanawiającym »Globalny wymiar Europy«:

W 2018 r. bułgarski Trybunał Konstytucyjny przyjął decyzję, w której stwierdził, że Konwencja Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (»konwencja stambulska«) propaguje koncepcje prawne związane z pojęciem płci, które są niezgodne z podstawowymi zasadami bułgarskiej konstytucji. Wszelkie odniesienia do Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (konwencja stambulska) nie będą miały zastosowania w odniesieniu do Republiki Bułgarii zgodnie z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego nr 13/2018. Z tych samych powodów Bułgaria potwierdza swoje stanowisko w sprawie unijnego globalnego planu działania na rzecz równouprawnienia płci i wzmocnienia pozycji kobiet w działaniach zewnętrznych (GAP III) i nie uważa się za związaną jego stosowaniem.

W związku z powyższym Republika Bułgarii akceptuje termin »płeć« (»пол«) jako odnoszący się do dwóch biologicznie zdefiniowanych płci: »mężczyzna/kobieta«”.

OŚWIADCZENIE HISZPANII

„Jeżeli chodzi o motyw 58 projektu rozporządzenia ustanawiającego »Globalny wymiar Europy«, Hiszpania składa następujące oświadczenie, zwracając się do Sekretariatu Generalnego Rady, aby włączył je do protokołu posiedzenia Rady do Spraw Ogólnych z 16 czerwca 2026 r.

Hiszpania jest głęboko przekonana, że podejście do migracji oparte na prawach człowieka sprzyja integracji i spójności społecznej, co – wzmacniając wartości europejskie – przynosi korzyści całemu społeczeństwu.

Hiszpania chce nadal zdecydowanie walczyć z przemytem migrantów i organizacjami przestępczymi zaangażowanymi w handel ludźmi. Hiszpania będzie nadal zachęcać do dialogu z krajami pochodzenia i tranzytu, co jest najlepszą i najskuteczniejszą strategią.

Podczas negocjacji w sprawie rozporządzenia Hiszpania konsekwentnie sprzeciwiała się stosowaniu terminu »innovacyjne rozwiązania«. Niestety termin ten pozostaje w motywach tekstu, co jest dla nas nie do przyjęcia.

Hiszpania uzasadnia to następująco:

Z formalnego punktu widzenia brzmienie to nigdy nie zostało odzwierciedlone ani w konkluzjach Rady Europejskiej, ani w przepisach prawa wspólnotowego. W szczególności ani rozporządzenie w sprawie powrotów, ani rozporządzenia w sprawie bezpiecznych krajów trzecich, ani wykaz bezpiecznych krajów pochodzenia nie zawierają wyrażenia »innovacyjne rozwiązania«.

Uważamy za niezwykle problematyczne, że przepis horyzontalny, taki jak rozporządzenie finansowe, zawiera odniesienie do tych »innovacyjnych rozwiązań«, podczas gdy nigdy nie był stosowany w obszarach sektorowych, w których powinien być zostać wcześniej uznany.

Właśnie z tego powodu Służba Prawna Rady wielokrotnie podkreślała »nieokreśloność prawną« tego wyrażenia. Oprócz podstawy prawnej istnieje podstawa finansowa i podstawa pewności prawna: możliwość finansowania nieokreślona w prawie to otwarcie drzwi dla arbitralności.

Motyw 58 stanowi: »Wszystkie związane z migracją działania w ramach Instrumentu powinny być realizowane z pełnym poszanowaniem prawa międzynarodowego, w tym międzynarodowego prawa dotyczącego praw człowieka, międzynarodowego prawa humanitarnego i prawa uchodźczego, oraz kompetencji Unii i kompetencji krajowych«. Wyrażenie to znajduje odzwierciedlenie w części normatywnej, w szczególności w art. 12 ust. 2: »Wspomniane działania są realizowane z pełnym poszanowaniem prawa międzynarodowego – w tym międzynarodowego prawa humanitarnego, międzynarodowego prawa dotyczącego praw człowieka i międzynarodowego prawa uchodźczego – oraz kompetencji Unii i kompetencji krajowych«. Uwzględniając ten przepis, Hiszpania uważa, że tzw. »ośrodki powrotowe« nie wchodzą w zakres »innovacyjnych rozwiązań«, o których mowa w tym motywie, i że w związku z tym ośrodki te nie mogą być finansowane ze środków instrumentu »Globalny wymiar Europy«.

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej nie wypowiedział się jeszcze w kwestii ewentualnego umiejscowienia ośrodków detencyjnych za granicą. Jednak w opinii z 4 czerwca 2026 r. rzecznik generalna Laila Medina uznała, że lokalizacja ośrodków detencyjnych stanowi niezharmonizowaną kompetencję państwa, i podkreśliła, że podstawy umieszczenia w ośrodku detencyjnym, a przede wszystkim gwarancje, są w pełni zharmonizowane przez prawo Unii i że odpowiedzialne państwo członkowskie powinno mieć możliwość ich zagwarantowania (C-706/25 i C-707/25).

Zapewnienie eksterytorialnie praw osobom ubiegającym się o azyl, które mają niezbędną pomoc prawną, mają skuteczny dostęp do zasobów, w tym dostęp do wymiaru sprawiedliwości, jest nieproporcjonalnym kosztem, który jest niemożliwy do udźwignięcia z punktu widzenia zrównoważonego rozwoju i należytej staranności budżetowej. Co gorsza, to nadmierne obciążenie podatkowe ostatecznie nie może zagwarantować tych praw, ponieważ państwa zlecają podmiotom zewnętrznym swoje obowiązki w zakresie ułatwiania wydaleń, co utrudnia zabezpieczenie praw i wszystkich gwarancji.

Oprócz względów prawnych i budżetowych nie możemy zapominać o perspektywie stosunków politycznych i zewnętrznych. Jak pokazała najnowsza praktyka, ośrodki te wywołują ogromne protesty w społeczeństwach przyjmujących, co może być wykorzystywane politycznie przez rządy, które mogą zmierzać w kierunku skrajnych stanowisk, oddalając się od Unii Europejskiej, co osłabia pozycję Unii w świecie i jej niezbędne stosunki z państwami trzecimi.

Państwa pierwszego wjazdu, w tym Hiszpania, budują długotrwałe i oparte na zaufaniu stosunki dyplomatyczne ze stronami trzecimi w oparciu o równość i współpracę, i osiągają dobre wyniki. Utworzenie i finansowanie tych ośrodków przez Unię Europejską jest nie tylko poważnym problemem dla naszego wizerunku, ale może też zagrozić strukturze współpracy policyjnej lub dyplomatycznej, którą budowaliśmy od dziesięcioleci”.

OŚWIADCZENIE PORTUGALII

„Portugalia w pełni popiera silny program »Globalny wymiar Europy«, który jest jednym z kluczowych instrumentów propagowania wartości, zasad i interesów Unii na całym świecie.

W związku z tym uważamy, że ograniczone zasoby Unii powinny koncentrować się na wsparciu środków, które są skuteczne, oparte na konsensusie i zapewniają maksymalny wpływ.

Biorąc pod uwagę te zasady, Portugalia podtrzymuje zastrzeżenie do odniesienia do »innovacyjnych rozwiązań« we wniosku dotyczącym programu »Globalny wymiar Europy«.

Ponadto terminologia ta nie odpowiada ustalonemu językowi Rady Europejskiej, zwłaszcza w odniesieniu do migracji, a jej znaczenie i skutki nie są wystarczająco jasne.

Jednak w duchu kompromisu i biorąc pod uwagę znaczenie programu »Globalny wymiar Europy«, ogólną równowagę pakietu i postępy osiągnięte podczas negocjacji, Portugalia popiera przyjęcie tekstu i zwraca się o odnotowanie jej stanowiska w protokole”.
